

๑. ชื่อเรื่อง การตรวจวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่ เขตภาษีเจริญ

๒. หลักการและเหตุผล

เนื่องด้วยปัจจุบันพื้นที่เขตภาษีเจริญได้รับการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานและเพิ่มเส้นทางการคมนาคมมากขึ้น เช่น การก่อสร้างรถไฟฟ้า และการตัดถนนสายใหม่ ทำให้เกิดการขยายตัวทางด้านเศรษฐกิจและสังคม ก่อให้เกิดโครงการก่อสร้างอาคารขนาดใหญ่ต่างๆ รวมถึงการเพิ่มจำนวนของสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพมากขึ้น ซึ่งจากการดำเนินกิจการดังกล่าว อาจก่อให้เกิดปัญหามลพิษต่างๆ เช่น มลพิษทางน้ำ มลพิษทางอากาศ มลพิษทางเสียงและแสง รวมทั้งสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสมในสถานประกอบกิจการ อันจะส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการนั้นๆ และประชาชนผู้อาศัยบริเวณใกล้เคียง ซึ่งมีกฎหมายอยู่หลายฉบับที่ใช้ในการกำกับ ดูแลให้สถานประกอบการต่างๆ มีหน้าที่ที่ต้องปฏิบัติตามกฎหมายทั้งทางด้านสุขลักษณะของสถานที่ ความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในสภาพที่เหมาะสม เช่น พระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕, พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕, พระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕, พระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ และพระราชบัญญัติความปลอดภัย อาชีวอนามัยและสภาพแวดล้อมในการทำงาน พ.ศ. ๒๕๕๔ ได้มีบทกำหนดโทษไว้สูงสุดสำหรับสถานประกอบการที่ไม่จัดสภาพแวดล้อมในการทำงานให้เหมาะสมหรือเป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ โดยต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปี หรือปรับไม่เกินสี่แสนบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ

ดังนั้นเพื่อเป็นการเฝ้าระวังและแก้ไขปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมและสุขภาพอนามัยของผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการที่อาจมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสม พบว่ามีสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพในพื้นที่เขตภาษีเจริญประมาณ ๑,๐๐๐ แห่ง ซึ่งผู้บริหารเขตภาษีเจริญ ได้ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดมลพิษต่างๆ จึงได้ให้ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ดำเนินการจัดทำแผนการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการที่มีขนาดใหญ่ในพื้นที่ โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ เช่น ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ, ฝ่ายโยธา, ฝ่ายรักษาความสะอาดฯ, ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม และฝ่ายเทคนิค เป็นต้น หากพบว่าสถานประกอบการใด มีปัญหาที่ต้องได้รับการช่วยเหลือหรือแก้ไข ก็ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้องเข้าดำเนินการทันที ซึ่งจากการตรวจเยี่ยมสถานประกอบกิจการขนาดใหญ่ในพื้นที่ พบว่าพนักงานในสถานประกอบการเย็บผ้าจะมีการใช้สายตามากเป็นพิเศษ สอบถามพนักงานในสถานประกอบกิจการเย็บผ้าเหล่านี้พบว่า ส่วนหนึ่งมีความผิดปกติทางด้านสายตา เช่น รู้สึกปวดตาเมื่อทำงานเป็นเวลานานๆ สายตาพร่ามัว สายตาสั้นหรือยาวผิดปกติ เป็นต้น ทำให้เป็นอุปสรรคในการทำงาน ซึ่งปัญหาดังกล่าวอาจจะเกิดจากการทำงานที่ต้องใช้สายตามากเป็นพิเศษในสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสม ได้แก่ ระดับความเข้มของแสงสว่างในบริเวณที่มีการทำงานไม่เพียงพอ โดยพบว่าสถานประกอบกิจการเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรมีทั้งหมดประมาณ ๑๐๐ แห่ง คิดเป็นร้อยละ ๑๐ ของการประกอบกิจการทั้งหมดและการสำรวจสถานประกอบกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่คือเครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีคนงานตั้งแต่ ๕๐ คน มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๒ แห่ง

สำนักงานเขตภาษีเจริญได้ตระหนักถึงปัญหาดังกล่าว จึงได้จัดทำโครงการตรวจวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่ เขตภาษีเจริญ โดยจัดให้มีการตรวจสอบแนะนำและวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการฯ ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของกฎหมาย เพื่อเป็นการส่งเสริมงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยให้แก่ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบกิจการให้มีสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านแสงสว่างที่เพียงพอต่อการทำงาน และเป็นการกระตุ้นเตือนให้สถานประกอบกิจการมีส่วนร่วมในการป้องกันและแก้ไขปัญหาด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยให้เป็นไปตามกฎหมาย อีกทั้งเป็นส่วนหนึ่งในการพัฒนาส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ให้เป็นไปตามนโยบายผู้บริหารกรุงเทพมหานคร และสอดคล้องกับยุทธศาสตร์การพัฒนาของแผนพัฒนากรุงเทพมหานคร ๑๒ ปี ระยะที่ ๒ (พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙) และแผนบริหารราชการกรุงเทพมหานคร พ.ศ. ๒๕๕๖ – ๒๕๕๙ ยุทธศาสตร์ที่ ๓ พัฒนากรุงเทพมหานครให้เป็นมหานครสิ่งแวดล้อม กลยุทธ์ส่งเสริมการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนในการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศและเสียง

๓. วัตถุประสงค์

๓.๑ เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสถานประกอบกิจการในการตรวจสอบเฝ้าระวังป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้เป็นการส่งเสริมอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบการ

๓.๒ เพื่อให้พนักงานมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ส่งผลให้มีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๓.๓ เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม งานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบกิจการ พื้นที่เขตภาษีเจริญ

๔. เป้าหมาย

๔.๑ สถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าโดยใช้เครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ (เครื่องจักร ๕๐ แรงม้าและ/หรือมีคนงาน ๕๐ คนขึ้นไป) ทั้งหมด ๒๒ แห่งได้รับการตรวจสอบแนะนำสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านระดับความเข้มของแสงสว่าง โดยใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ (เครื่องตรวจวัดระดับความเข้มของแสง) ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของกฎหมาย

๔.๒ ร้อยละ ๘๐ ของพนักงานได้รับความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ส่งผลให้พนักงานมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๔.๓ ร้อยละ ๑๐๐ ของสถานประกอบการมีคู่มือในการปฏิบัติงานด้านงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน

๔.๔ ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการลดลงร้อยละ ๘๐ เปรียบเทียบกับปี ๒๕๕๘

๕. ความรู้ที่นำมาใช้ในการจัดทำรายงาน

๕.๑ ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์(เครื่องวัดระดับความเข้มของ แสง) ความเข้มแสง (Illuminance) หมายถึง ปริมาณแสงที่ตกกระทบลงบนหนึ่งหน่วยพื้นที่ที่กำหนด หน่วยวัดความเข้มแสง มีหน่วยเป็น ลักซ์(Lux) หรือเป็น ฟุตเทียน (Foot Candle)

๑ ฟุตเทียน = ๑๐.๗๖ ลักซ์ (ตามกฎกระทรวงฯ เกี่ยวกับความร้อน แสงสว่างและเสียง พ.ศ.๒๕๔๙ และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑) นายจ้างต้องจัดให้สถานประกอบกิจการมีความเข้มของแสงสว่าง ดังต่อไปนี้

มาตรฐานค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณพื้นที่ทั่วไป

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/สถานที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง(ลักซ์)
บริเวณพื้นที่ทั่วไปของอาคาร	ทางเข้า	
	- ทางเข้าห้องโถง หรือห้องพักรอ	๒๐๐
	- บริเวณโต๊ะประชาสัมพันธ์ หรือโต๊ะติดต่อลูกค้า	๔๐๐
	- ประตูทางเข้าใหญ่ของสถานประกอบกิจการ	๕๐
	- บ่อมยาม	๑๐๐
	- จุดขนถ่ายสินค้า	๑๐๐
	พื้นที่สัญจร	
	- ทางเดินในพื้นที่สัญจรเบาบาง	๒๐
	- ทางเดินในพื้นที่สัญจรหนาแน่น	๕๐
	- บันได	๕๐
	ห้องคอมพิวเตอร์	
	- บริเวณทั่วไป	๔๐๐
	- ห้องประชุม	๓๐๐
	งานธุรการ	
	- ห้องถ่ายเอกสาร	๓๐๐
	- ห้องนรภัย	
	โรงอาหาร	๓๐๐
- พื้นที่ทั่วไป	๑๐๐	
- บริเวณโต๊ะเก็บเงิน		
โรงซักรีด	๒๐๐	
- บริเวณห้องอบหรือห้องทำให้แห้ง	๓๐๐	
ห้องครัว		
- พื้นที่ทั่วไป	๒๐๐	
- บริเวณที่ปรุงอาหารและที่ทำความสะอาด	๓๐๐	
ห้องสุขา	๑๐๐	

มาตรฐานค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง ณ บริเวณการผลิต

ประเภทอุตสาหกรรม	อาคาร/สถานที่	ค่าเฉลี่ยความเข้มของแสงสว่าง(ลักซ์)
อุตสาหกรรม สิ่งทอ /สิ่งถัก	โรงงานตัดเย็บเสื้อผ้า	
	- งานรีด หรืองานบำรุงรักษาผ้า	๔๐๐
	- งานคัดแยก ตัด หรือเย็บ ผลิตภัณฑ์สีอ่อน	๔๐๐
	- งานคัดแยก ตัด หรือเย็บ ผลิตภัณฑ์สีปานกลาง	๖๐๐
	- งานคัดแยก ตัด หรือเย็บ ผลิตภัณฑ์สีเข้ม	๘๐๐
	- การตรวจสอบ หรือการตัดเย็บด้วยมือ	๑,๒๐๐
	โรงงานผลิตถุงเท้า ชุดชั้นในและเสื้อผ้าไหมพรม	
	- เครื่องเย็บตะเข็บหรือเย็บริม	๖๐๐
	- การประกอบ	๖๐๐
	- การซ่อมแซมผลิตภัณฑ์สีอ่อน	๑,๖๐๐
	- การซ่อมแซมผลิตภัณฑ์สีเข้ม	๒,๔๐๐
	- การตรวจสอบและตกแต่งผลิตภัณฑ์สีอ่อนด้วยมือ	๑,๒๐๐
	- การตรวจสอบและตกแต่งผลิตภัณฑ์สีเข้มด้วยมือ	๑,๖๐๐
	โรงงานผลิตหมวก	
	- การถัก การทำความสะอาด การขึ้นรูป การวัดขนาด การทำปีกหมวก หรือการตกแต่งสำเร็จ	๒๐๐
	- การย้อมสี	๓๐๐
	- การเย็บผลิตภัณฑ์สีอ่อน - ปานกลาง	๖๐๐
	- การเย็บผลิตภัณฑ์สีเข้ม	๘๐๐
	- การตรวจสอบ	๑,๒๐๐
	โรงงานผลิตพรม	
	- การกรอถ่าย หรือการเตรียมด้ายเส้นยืน	๓๐๐
	- การออกแบบ การตัดแบบกระดาษ การยึดแบบ การตัด หรือการเย็บริม	๔๐๐
	- การถัก การปะซ่อม และการตรวจสอบ	๖๐๐
โรงซักรีดและซักแห้ง		
- การซัก อบ	๒๐๐	
- งานรับ - ส่ง และทำความสะอาด	๓๐๐	
- งานรีดและพับ	๔๐๐	
- งานคัดแยก และตรวจสอบ	๑๐๐	
- งานปะซ่อมบริเวณพื้นที่ทั่วไปของอาคาร	๑๐๐	

๕.๒ ความรู้เกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงาน

ความปลอดภัยในการทำงาน ที่ใช้ในประเทศไทยมีความหมายตรงกับคำในภาษาอังกฤษว่า “Occupational Safety and Health” คือ หมายรวมถึง ความปลอดภัยและอาชีวอนามัยของผู้ประกอบอาชีพทั้งหลาย ซึ่งผู้ประกอบอาชีพ หรือผู้ใช้แรงงานนั้น อาจทำงานในอุตสาหกรรมก่อสร้าง ขนส่ง เหมืองแร่ ป่าไม้ ประมง พาณิชยกรรม เกษตรกรรม หรืออาชีพอื่นใด ดังนั้น คำว่า “ความปลอดภัยในการทำงาน” จึงอาจใช้แทนคำว่า “อาชีวอนามัยและความปลอดภัย” ได้

ปัจจุบันองค์การแรงงานระหว่างประเทศ ได้ให้คำเพิ่มเติมมาอีก คือ “Working Condition Environment” ซึ่งมีความหมายว่า “สภาพการทำงานและสิ่งแวดล้อมการทำงาน โดยเจตนาจะให้หมายถึง Working Condition และ Occupational Safety and Health ทั้งนี้เพื่อให้การดูแลผู้ใช้แรงงานได้ครอบคลุมกว้างขวางยิ่งขึ้น คือ จะดูแลทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม (สวัสดิการ) ความปลอดภัย และสุขภาพอนามัยของผู้ใช้แรงงานนั่นเอง ในการดูแลผู้ใช้แรงงานด้านต่างๆ ทั้งสวัสดิการ ความปลอดภัยและสุขภาพอนามัยนั้น นับว่าเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่ง เพื่อป้องกันมิให้ผู้ใช้แรงงานได้รับบาดเจ็บ พิการ หรือเสียชีวิตจากอุบัติเหตุจากการทำงานและนอกจากนี้ก็เพื่อป้องกันมิให้สุขภาพของผู้ใช้แรงงานเสื่อมโทรมจนอาจก่อให้เกิดโรคหรือความเจ็บป่วยจากการทำงาน

ขอบเขตของความปลอดภัยในการทำงาน

คณะกรรมการร่วมระหว่างองค์การแรงงานระหว่างประเทศ และองค์การอนามัยโลก ได้กำหนดวัตถุประสงค์ของของงานความปลอดภัยในการทำงาน ไว้ดังนี้

๑. เพื่อคุ้มครองผู้ใช้แรงงาน มิให้ทำงานที่มีความเสี่ยงต่อสุขภาพและร่างกาย
๒. จัดให้ผู้ใช้แรงงานได้ทำงานในสภาพสิ่งแวดล้อมการทำงานที่เหมาะสมกับสภาวะของร่างกายและจิตใจ
๓. ส่งเสริมและดำรงไว้ซึ่งสุขภาพร่างกายและจิตใจ ตลอดจนความเป็นอยู่ในสังคมของผู้ใช้แรงงานในทุกกลุ่มอาชีพที่สมบูรณ์ที่สุด
๔. ป้องกันมิให้ผู้ใช้แรงงานมีสุขภาพอนามัยที่เสื่อมโทรมหรือเกิดความผิดปกติ อันเนื่องมาจากสภาพการทำงาน

ปัจจัยของการประสบอันตรายจากการทำงาน

ปัจจัยที่สำคัญของการเกิดอันตรายจากการประกอบอาชีพ คือ ผู้ประกอบอาชีพหรือคนงาน และสิ่งแวดล้อมในการทำงาน

สิ่งแวดล้อมในการทำงานที่อยู่รอบตัวคนงานในขณะทำงานนั้น แบ่งเป็นหมวดหมู่ได้ ๔ ประเภท คือ สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ สิ่งแวดล้อมทางเคมี สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ และสิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาสังคม

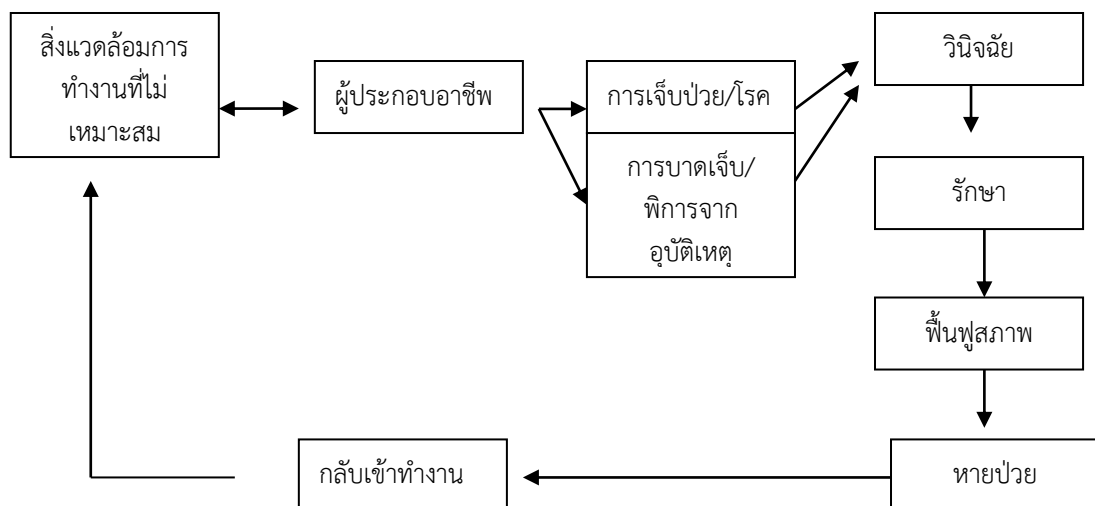
๑. สิ่งแวดล้อมทางกายภาพ ที่อยู่รอบๆตัวผู้ประกอบอาชีพในขณะทำงานนั้นมีหลายชนิด เช่น เสียงดัง ความสั่นสะเทือน ความเย็น รังสี แสงสว่าง นอกจากนี้ยังรวมถึงเครื่องจักร อุปกรณ์ต่างๆ บริเวณที่ทำงาน

๒. สิ่งแวดล้อมทางเคมี ที่ผู้ประกอบอาชีพต้องเกี่ยวข้อง เช่น สารเคมีชนิดต่างๆ ที่ใช้เป็นวัตถุดิบ หรือผลผลิต หรือของเสียที่ต้องกำจัด

๓. สิ่งแวดล้อมทางชีวภาพ ของผู้ประกอบการอาชีพนั้น มีทั้งที่มีชีวิตและไม่มีชีวิต ที่มีชีวิต เช่น ไวรัส แบคทีเรีย เชื้อรา พยาธิ และที่ไม่มีชีวิต เช่น ฝุ่น รวมถึง ฝุ่นไม้ ฝุ่นด้าย ฝุ่นเมล็ดพืช เป็นต้น

๔. สิ่งแวดล้อมทางจิตวิทยาสังคม หรือบางครั้งเรียกว่า ปัจจัยทางจิตวิทยาสังคม ในการทำงาน ซึ่งครอบคลุมถึงสภาวะที่เกี่ยวกับจิตวิทยาสังคม และเศรษฐกิจในการทำงาน งานที่เร่งรัด ต้องทำงานแข่งกับเวลา ภาวะของบุคคลที่ย้ายถิ่นจากชนบทมาอยู่เมืองอุตสาหกรรม การทำงานเป็นผลัดหรือเป็นกะ การทำงานล่วงเวลา การอยู่หรือร่วมทำงานกับเพื่อนร่วมงานที่แปลกหน้า ค่าจ้าง แรงงานที่ไม่เหมาะสม สัมพันธภาพระหว่างบุคคลในสถานที่ทำงาน การทำงานที่ซ้ำซาก การทำงานที่ไม่เหมาะสมกับความสามารถทางร่างกายและจิตใจ การทำงานที่มีข้อจำกัดเรื่องเวลาและผลผลิต และภาวะคนที่ต้องเข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของระบบการผลิตแบบอุตสาหกรรม เป็นต้น

ลักษณะของการเกิดการประสบอันตรายจากการประกอบอาชีพนั้น จะสืบเนื่องมาจากการที่ผู้ประกอบการอาชีพหรือคนงานที่ต้องทำงาน หรือปฏิบัติงานเพื่อให้ได้ชิ้นงานหรือผลิตผลออกมา ซึ่งในการทำงานนั้น ผู้ประกอบอาชีพจะอยู่ในแวดวงของสิ่งแวดล้อมการทำงาน แล้วปัจจัยทั้งสองจะมีปฏิสัมพันธ์ต่อกัน ดังนั้นถ้าหากปัจจัยทั้งสองมีความเหมาะสม คือ ผู้ประกอบอาชีพมีทัศนคติที่ปลอดภัย มีความรู้ ความเข้าใจ และปฏิบัติตนเหมาะสม และสิ่งแวดล้อมการทำงานมีความปกติและเหมาะสม ก็ย่อมเป็นที่แน่ใจว่าจะไม่มีภัยจากการประกอบอาชีพเกิดขึ้น แต่ในทางตรงกันข้าม หากปัจจัยหนึ่งปัจจัยใดหรือทั้งสองปัจจัยมีความบกพร่องหรือไม่เหมาะสมก็อาจจะคาดหมายได้ว่า อาจจะเกิดการประสบอันตรายจากการประกอบอาชีพได้ ซึ่งอาจจะทำให้ผู้ประกอบการอาชีพเกิดความเจ็บป่วยด้วยโรคจากการทำงาน อย่่างไรก็ตามเมื่อเกิดการเจ็บป่วย คนงานนั้นอาจจะได้รับการตรวจวินิจฉัย การรักษาพยาบาลหรือการฟื้นฟูสมรรถภาพทางร่างกายด้านการแพทย์ให้หายได้ แต่เมื่อบุคคลนั้นกลับเข้ามาทำงานในสภาพของสิ่งแวดล้อมการทำงานที่ไม่เหมาะสมเช่นเดิมอีก ในที่สุดบุคคลนั้นก็จะได้รับอันตรายทำนองเดียวกับที่เคยเกิดขึ้นอีกไม่มีที่สิ้นสุด ดังแผนภูมิ

วงจรปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในการทำงานและผู้ประกอบอาชีพ

ที่มา : กองอนามัยสิ่งแวดล้อม สำนักอนามัย, ๒๕๔๒

จากแผนภาพที่แสดงถึงวงจรปฏิสัมพันธ์ระหว่างสิ่งแวดล้อมในการทำงานและผู้ประกอบอาชีพ สรุปได้ว่า หากพนักงานมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่ไม่เหมาะสม ย่อมมีโอกาสที่จะเกิดการเจ็บป่วย การบาดเจ็บ หรืออุบัติเหตุจากการทำงาน อาจจะเล็กน้อยหรือรุนแรงได้ตลอดเวลา ขึ้นอยู่กับสถานการณ์ ถึงแม้ว่าจะได้รับการรักษาให้หายและปลอดภัยแล้ว สามารถกลับเข้ามาทำงานได้ตามปกติ แต่หากกลับมาทำงานในสภาพแวดล้อมที่ไม่เหมาะสมเช่นเดิม ก็มีโอกาสเสี่ยงต่อการเกิดอันตรายได้ ดังนั้นหากมีการปรับปรุงแก้ไขให้สถานที่ทำงานมีสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสมอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนดแล้ว ปัญหาด้านสุขภาพของพนักงานย่อมลดน้อยลง

๖. กรอบแนวทางการดำเนินการและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

แนวทางในการดำเนินการตรวจวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่ เขตภาษีเจริญ ได้มีการนำความรู้และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องมาใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล เพื่อเป็นแนวทางในการดำเนินงานให้บรรลุวัตถุประสงค์และเป้าหมายที่วางไว้ ดังนี้

๖.๑ ความรู้เกี่ยวกับการวิเคราะห์จุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคขององค์กร (SWOT) analysis (สุเทพ ธีญญสิทธิ์, ๒๕๕๘)

- S : Strong (จุดแข็ง)
- W : Weak (จุดอ่อน)
- O : Opportunity (โอกาส)
- T : Threat (อุปสรรค)

S และ W เป็นการวิเคราะห์ภายในองค์กร (Internal analysis)

O และ T เป็นการวิเคราะห์ภายนอกองค์กร (External analysis)

ในการดำเนินงานการตรวจวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่ เขตภาษีเจริญ ได้กำหนดประเด็นที่เป็นจุดอ่อน จุดแข็ง โอกาส และอุปสรรคหรือภัยคุกคาม โดยได้วิเคราะห์สภาพแวดล้อมภายในและภายนอกที่ส่งผลต่อความสำเร็จในการดำเนินการด้วยวิธี SWOT ดังนี้

จุดแข็ง (Strength)	<p>๑. ผู้บริหารสำนักงานเขตภาษีเจริญ ให้ความสำคัญกับปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในพื้นที่เขต โดยเฉพาะสถานประกอบการในพื้นที่ที่มีขนาดใหญ่ ซึ่งอาจจะก่อให้เกิดมลพิษต่างๆ จึงได้มอบนโยบายให้ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ ดำเนินการจัดทำแผนการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการในพื้นที่เพื่อรับฟังปัญหาและนำมาวิเคราะห์เพื่อหาทางแก้ไขแบบบูรณาการ โดยให้ทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ เช่น ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ, ฝ่ายโยธา, ฝ่ายรักษาความสะอาดฯ, ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม และฝ่ายเทศกิจ เป็นต้น</p> <p>๒. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีอำนาจหน้าที่ในการตรวจสอบสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพ ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕, พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕, พระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑</p>
-------------------------------	--

จุดแข็ง (Strength)	๓. ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีบุคลากรที่มีความรู้ ความชำนาญด้านการเสริมสร้างความปลอดภัยในการทำงาน และมีความพร้อมด้านเครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ในการตรวจวัดระดับความเข้มของแสง
จุดอ่อน (Weakness)	๑. การกิจในงานประจำมีมาก เช่น การตรวจสอบสถานประกอบการ, การตรวจสอบเหตุเดือดร้อนรำคาญ, งานด้านการควบคุมและป้องกันโรคและงานตามตัวชี้วัดต่างๆ, หรืองานนโยบายเร่งด่วน จึงทำให้ทำงานได้ไม่เต็มที่หรือไม่เป็นไปตามแผนและระยะเวลาที่กำหนดไว้ ๒. การดำเนินงานตามโครงการฯ ต้องจัดทำแผนออกปฏิบัติงานและประสานสถานประกอบการให้ทราบถึงวัน เวลาที่จะเข้าดำเนินการ โดยมีเครื่องมือในการตรวจวัดระดับความเข้มของแสง ๑ เครื่อง แต่ปรากฏว่าบางครั้งไม่ได้ปฏิบัติตามที่วางไว้ เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในพื้นที่นั้นๆ ติดภารกิจ ติดอบรม ประชุม สัมมนา หรือมีการกิจเร่งด่วนตามนโยบายผู้บริหาร ทำให้ไม่ได้ออกปฏิบัติงานตามวันที่กำหนดไว้ โครงการเกิดความล่าช้า
โอกาส (Opportunity)	จำนวนสถานประกอบการเย็บผ้าขนาดใหญ่คือ มีเครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีคนงานตั้งแต่ ๕๐ คน มีจำนวนทั้งสิ้น ๒๒ แห่ง ทำให้ง่ายต่อการดำเนินงานและติดตามผล
ภัยคุกคาม (Threat)	๑. ผู้ประกอบการ ไม่ให้ความสำคัญเกี่ยวกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงานเท่าที่ควร ๒. ผู้ประกอบการเห็นว่าภาระจะดำเนินงานด้านความปลอดภัยให้กับพนักงานต้องเสียค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น เช่น ต้องติดตั้งระบบไฟฟ้าแสงสว่างเพิ่มขึ้นในจุดที่มีปัญหาหรือพบข้อบกพร่อง ทำให้สิ้นเปลืองค่าใช้จ่าย

ผลการวิเคราะห์ SWOT พบว่า สำนักงานเขตภาษีเจริญ มีจุดแข็งและมีโอกาสในการส่งเสริมให้สถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าโดยใช้เครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ (เครื่องจักร ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีคนงาน ๕๐ คนขึ้นไป) จำนวนทั้งหมด ๒๒ แห่งในพื้นที่เขตภาษีเจริญ ได้รับการตรวจวัดระดับความเข้มของแสงและอยู่ในเกณฑ์ที่ได้มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น เนื่องจากผู้บริหารสำนักงานเขตภาษีเจริญให้ความสำคัญในปัญหาด้านสิ่งแวดล้อม จึงได้กำหนดเป็นนโยบายและให้จัดทำแผนการตรวจเยี่ยมสถานประกอบการในพื้นที่เขตภาษีเจริญขึ้น โดยทุกฝ่ายที่เกี่ยวข้องร่วมปฏิบัติงาน ทำให้มีการทำงานแบบบูรณาการ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขภาพ มีความรู้ความชำนาญในงานด้านอาชีวอนามัยและความปลอดภัย มีทักษะในการใช้เครื่องมือตรวจวัดทางวิทยาศาสตร์ที่น่าเชื่อถือได้ และอำนาจหน้าที่ตามพระราชบัญญัติการสาธารณสุข พ.ศ. ๒๕๓๕ , พระราชบัญญัติส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม พ.ศ. ๒๕๓๕, พระราชบัญญัติโรงงานพ.ศ. ๒๕๓๕

และพระราชบัญญัติคุ้มครองแรงงาน พ.ศ. ๒๕๔๑ เพื่อการบังคับใช้กฎหมาย หากมีการฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามคำแนะนำในด้านสุขภาพของพนักงานเจ้าหน้าที่

ด้านจุดอ่อนและอุปสรรค ในการดำเนินการนั้น พบว่าไม่ใช่ปัญหาที่ร้ายแรงหรือไม่สามารถแก้ไขได้ จากการดำเนินงานที่อาจไม่เป็นไปตามแผนที่กำหนดไว้ เนื่องจาก เจ้าหน้าที่ประจำพื้นที่ติดภารกิจต่างๆ จึงไม่สามารถออกตามแผนที่วางไว้ได้ เราสามารถปรับเปลี่ยนแผนได้ตามความเหมาะสม โดยอาจจะเข้าดำเนินการในสถานประกอบการที่เจ้าหน้าที่ประจำพื้นที่ที่มีความพร้อมก่อนได้ โดยการสับเปลี่ยนหมุนเวียน แต่ให้อยู่ภายในกำหนดระยะเวลาที่ได้วางไว้ ส่วนของผู้ประกอบการที่ไม่ให้ความสำคัญกับความปลอดภัยในการทำงานของพนักงาน และคิดว่าเป็นการสิ้นเปลืองค่าใช้จ่ายเพิ่มขึ้น อาจต้องมีการบังคับใช้มาตรการทางกฎหมาย เพื่อให้สถานประกอบการนั้นมีความปลอดภัยในการทำงานมากขึ้น เป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม อาชีวอนามัยและความปลอดภัยในสถานประกอบกิจการ ผู้ปฏิบัติงานมีสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น

๕.๒ ความรู้เกี่ยวกับ PDCA cycle (วารสารณ์, ๒๕๕๗) โดยนำมาใช้เพื่อการขับเคลื่อนสำหรับการปฏิบัติงาน นิยามของ PDCA cycle มีรายละเอียดดังนี้

P (Plan) : Purpose & Plan

D (Do) : Direction & Organizing

C (Check) : Check & Control & Continue

A (Action) : Adjust plan & Action to improvement

P คือ การวางแผน (Plan) หมายถึง การวางแผนการดำเนินงานอย่างรอบคอบ ครอบคลุมถึงการกำหนดเรื่องที่ต้องการปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ซึ่งรวมถึงการพัฒนาสิ่งใหม่ๆ การแก้ปัญหาที่เกิดขึ้นจากการปฏิบัติงาน อาจประกอบด้วย การกำหนดเป้าหมาย หรือวัตถุประสงค์ของการดำเนินงาน ซึ่งการทำงาน เราต้องรู้ว่า เราจะให้ใครทำ (Who) ทำอะไร (What) ทำที่ไหน (Where) ทำเมื่อไร & มีเวลาแค่ไหน (When) ทำอย่างไร (How) ภายใต้งบประมาณเท่าไร (How much) ให้ได้ตามเป้าหมายที่ตั้งไว้ (Purpose) การเขียนแผนดังกล่าวอาจปรับเปลี่ยนได้ตามความเหมาะสมของลักษณะการดำเนินงาน การวางแผนยังช่วยให้เราสามารถคาดการณ์สิ่งที่เกิดขึ้นในอนาคตได้ และช่วยลดความสูญเสียต่างๆ ที่อาจเกิดขึ้นได้

D คือ การปฏิบัติตามแผน (Do) หมายถึง การดำเนินการตามแผน ประกอบด้วย การมีโครงสร้างรองรับการดำเนินการ เช่น คณะทำงาน มีวิธีการดำเนินการ เช่น มีการประชุมชี้แจงให้เจ้าหน้าที่ในหน่วยงานทราบ และร่วมออกปฏิบัติงานโดยมีการใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ (เครื่องตรวจวัดความเข้มของแสง) ในการตรวจวัด พร้อมผลการดำเนินการตามแบบฟอร์มการตรวจแนะนำ

C คือ การตรวจสอบการปฏิบัติตามแผน (Check) หมายถึง การประเมินแผน ประกอบด้วย การประเมินโครงสร้างที่รองรับการดำเนินการ การประเมินขั้นตอนการทำงาน และการประเมินผลของการดำเนินงานตามแผนที่ได้ตั้งไว้ โดยการประเมินดังกล่าวสามารถทำได้เอง โดยเจ้าหน้าที่ที่รับผิดชอบในแต่ละพื้นที่ตามแบบฟอร์มการตรวจแนะนำที่ได้จัดทำขึ้น และแบบสอบถามความพึงพอใจของพนักงานในสถานประกอบการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าโดยใช้เครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ (เครื่องจักร ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีพนักงาน ๕๐ คนขึ้นไป) จำนวนทั้งสิ้น ๒๒ แห่งในพื้นที่โดยไม่จำเป็นต้องคิดเครื่องมือหรือแบบประเมินที่ยุ่งยากซับซ้อน

A คือ การปรับปรุงแก้ไข (Act) หมายถึง การนำผลการประเมินมาพัฒนาแผนประกอบด้วย การนำผลการประเมินมาวิเคราะห์หาว่าการปฏิบัติงานขั้นตอนใดที่ควรปรับปรุงแก้ไข หรือขยายผลการดำเนินการไปสู่โครงการอื่นที่มีลักษณะการดำเนินงานที่คล้ายคลึงกัน

๕.๓ ทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการ (Maslow's Hierarchical Theory of Motivation)

Maslow เชื่อว่าพฤติกรรมของมนุษย์เป็นจำนวนมาก สามารถอธิบาย โดยใช้แนวโน้มของบุคคลในการค้นหาเป้าหมายที่จะทำให้ชีวิตของเขาได้รับความต้องการ, ความปรารถนา และได้รับสิ่งที่มีความหมายต่อตนเอง เป็นความจริงที่จะกล่าวว่า กระบวนการของแรงจูงใจเป็นหัวใจของทฤษฎีบุคลิกภาพของ Maslow โดยเขาเชื่อว่ามนุษย์เป็น “สัตว์ที่มีความต้องการ” (Wanting animal) และเป็นการยากที่มนุษย์จะไปถึงขั้นของความพึงพอใจอย่างสมบูรณ์ ในทฤษฎีลำดับขั้นความต้องการของ Maslow เมื่อบุคคลปรารถนาที่จะได้รับความพึงพอใจ และเมื่อบุคคลได้รับความพึงพอใจในสิ่งนั้นแล้ว ก็ยังคงเรียกร้องความพึงพอใจสิ่งอื่นๆ ต่อไป ซึ่งถือเป็นคุณลักษณะของมนุษย์ ซึ่งเป็นผู้ที่มีความต้องการจะได้รับสิ่งต่างๆ อยู่เสมอ

Maslow กล่าวว่าความปรารถนาของมนุษย์นั้น ติดตัวมาแต่กำเนิด และความปรารถนาเหล่านี้จะเรียงลำดับขั้นของความต้องการตั้งแต่ขั้นแรกไปสู่ความปรารถนาขั้นสูงขึ้นไปเป็นลำดับ ลำดับขั้นความต้องการของมนุษย์ (The need Hierarchy Conception of Human Motivation) Maslow เรียงลำดับความต้องการของมนุษย์จากขั้นต้นไปสู่ความต้องการในขั้นต่อไปได้เป็นลำดับดังนี้

๑. ความต้องการทางร่างกาย (Physiological needs)
๒. ความต้องการความปลอดภัย (Safety needs)
๓. ความต้องการความรักและความเป็นเจ้าของ (Belongingness and love needs)
๔. ความต้องการได้รับการนับถือยกย่อง (Esteem needs)
๕. ความต้องการที่จะเข้าใจตนเองอย่างแท้จริง (Self actualization needs)

แนวทางการดำเนินงาน

ระยะเวลาดำเนินการ	การดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
๑ พ.ย.-๓๑ ธ.ค. ๕๘	๑.. จัดทำโครงการตรวจวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ ในพื้นที่เขตภาษีเจริญ พร้อมแผนการปฏิบัติงานและขออนุมัติโครงการ	ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและ สุขาภิบาล สำนักงานเขตภาษีเจริญ ผู้รับผิดชอบ
๔ ม.ค.๕๘	๒. จัดทำคำสั่งแต่งตั้งคณะทำงาน โดยแบ่งงานตามพื้นที่รับผิดชอบ ซึ่งมีทั้งหมด ๗ แขวง ได้แก่ แขวงบางด้วน แขวงบางหว้า แขวงบางแวก แขวงปากคลองฯ แขวงคลองขวาง แขวงบางจาก และแขวงคูหาสวรรค์ โดยออกปฏิบัติงานเป็นทีมๆ ละ ๓ คน ประกอบด้วยนักวิชาการสุขาภิบาล ๑ คน,เจ้าพนักงานสาธารณสุข ๑ คน และพนักงานขับรถยนต์	
๖ ม.ค.๕๘	๓. ประชุมชี้แจงเจ้าหน้าที่ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและสุขาภิบาล ประกอบไปด้วย หัวหน้าฝ่ายสิ่งแวดล้อมฯ, นักวิชาการสุขาภิบาล, เจ้าพนักงานสาธารณสุข และพนักงานขับรถยนต์ ให้รับทราบถึงแนวทางในการดำเนินงานตามโครงการและแผนที่ได้วางไว้	
๗ - ๘ ม.ค. ๕๘	๔. ประชุมคณะทำงานฯ เพื่อการจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานด้านงานอาชีวอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานให้กับสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่	
๑๑ ม.ค - ๓๑ มี.ค ๕๘	๕. ดำเนินการครั้งที่ ๑ (ตรวจสอบ) ตรวจสอบสถานประกอบกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าด้วยเครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ และวัดระดับแสงสว่างในสถานประกอบกิจการจำนวน ๒๒ แห่ง ด้วยเครื่องตรวจวัดระดับความเข้มของแสงตามใบตรวจสอบแนะนำฯ	

ระยะเวลาดำเนินการ	การดำเนินงาน	ผู้รับผิดชอบ
๑๘ เม.ย. - ๓๑ พ.ค. ๕๙	<p>๖. ดำเนินการครั้งที่ ๒ (ตรวจสอบ/ติดตามผล)</p> <p>กรณีที่ ๑ ตรวจวัดระดับความเข้มของแสงในสถานประกอบการเย็บผ้าที่มีการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องแล้วเสร็จภายในกำหนดเวลา</p> <p>กรณีที่ ๒ ผู้ประกอบการมีการปรับปรุงแก้ไขแต่ยังไม่แล้วเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนดไว้ ผู้ประกอบการต้องยื่นคำร้องขอผ่อนผันระยะเวลาในการดำเนินการปรับปรุงแก้ไข</p> <p>กรณีที่ ๓ ผู้ประกอบการเพิกเฉยไม่ปฏิบัติตามหนังสือแนะนำฯ ของพนักงานเจ้าหน้าที่ เจ้าพนักงานท้องถิ่น ต้องออกหนังสือคำสั่งฯ ให้ผู้ประกอบการดำเนินการปรับปรุงแก้ไขข้อบกพร่องภายในกำหนดระยะเวลาอีกครั้ง พร้อมทั้งระบุโทษ หากฝ่าฝืนไม่ปฏิบัติตามหนังสือคำสั่งเจ้าพนักงานท้องถิ่น</p>	<p>ฝ่ายสิ่งแวดล้อมและ สุขภาพ สำนักงานเขตภาษีเจริญ ผู้รับผิดชอบ</p>
๑ มิ.ย. - ๓๐ มิ.ย. ๕๙	<p>๗. ดำเนินการครั้งที่ ๓ (ตรวจสอบ/ติดตามผล)</p> <p>๑. ตรวจวัดระดับแสงสว่างในสถานประกอบการในรายที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้มีหนังสือขอผ่อนผันระยะเวลาในการแก้ไข</p> <p>๒. ดำเนินคดีเปรียบเทียบปรับในกรณีที่ผู้ประกอบการเพิกเฉยไม่มีการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องโดยไม่มีเหตุอันสมควร</p>	
๑ ก.ค. - ๓๑ ก.ค. ๕๙	๘. ตรวจสอบประเมินความพึงพอใจของพนักงานในสถานประกอบการเย็บผ้าที่เข้าดำเนินการทั้งหมด ๒๒ แห่ง โดยการใช้แบบสอบถาม	
๑ ส.ค. - ๓๐ ก.ย. ๕๙	๙. สรุปและประเมินผลโครงการ พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการให้ผู้บริหารทราบต่อไป	

ขั้นตอนการดำเนินงาน	ปีงบประมาณ ๒๕๕๙												หมายเหตุ
	ต.ค. ๕๘	พ.ย. .๕๘	ธ.ค. ๕๘	ม.ค. .๕๙	ก.พ. .๕๙	มี.ค. .๕๙	เม.ย. ๕๙	พ.ค. .๕๙	มิ.ย. ๕๙	ก.ค. .๕๙	ส.ค. ๕๙	ก.ย. ๕๙	
๕.ออกหนังสือแนะนำให้สถานประกอบกิจการที่ไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ดำเนินการปรับปรุงแก้ไขภายในระยะเวลาที่กำหนด						↔							
๖. ดำเนินการตรวจสอบติดตามผลครั้งที่ ๒ และตรวจวัดระดับความเข้มของแสงในสถานประกอบกิจการที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐาน							↔						
๗. ดำเนินการครั้งที่ ๓ (ตรวจสอบ/ติดตามผล) ๑. ตรวจวัดระดับแสงสว่างในสถานประกอบกิจการในรายที่ยังไม่ผ่านเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด ซึ่งได้มีหนังสือขอผ่อนผันระยะเวลาในการแก้ไข ๒. ดำเนินคดีเปรียบเทียบปรับในกรณีและผู้ประกอบการเพิกเฉยไม่มีการดำเนินการแก้ไขข้อบกพร่องโดยไม่มีเหตุอันสมควร									↔				
๘. ตรวจประเมินความพึงพอใจของพนักงานในสถานประกอบการเย็บผ้าที่เข้าดำเนินการ ทั้งหมด ๒๒ แห่ง โดยการใช้แบบสอบถาม										↔			
๙. สรุป และ ประเมินผลโครงการ พร้อมทั้งรายงานผลการดำเนินงานตามโครงการให้ผู้บริหารทราบต่อไป												↔	

วัน เวลา
อาจปรับเปลี่ยน
ได้ตาม
ความ
เหมาะสม

๘. แนวทางการติดตามและประเมินผล

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เครื่องมือ
<p>ระดับผลผลิต (Output)</p> <p>๑. เพื่อเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของสถานประกอบการในการตรวจสอบ ฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหาสภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานที่กำหนดไว้เป็นการส่งเสริมอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบการ</p> <p>๒. พนักงานได้รับความพึงพอใจกับสภาพแวดล้อมในการทำงานที่เหมาะสม ส่งผลให้พนักงานมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดีขึ้น</p> <p>๓. สถานประกอบการมีคู่มือในการปฏิบัติงานด้านงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน</p> <p>๔. เพื่อเป็นการส่งเสริมพัฒนาคุณภาพสิ่งแวดล้อม งานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงานในสถานประกอบการ พื้นที่เขตภาษีเจริญ ส่งผลให้ผู้ปฏิบัติงานในสถานประกอบการมีสภาพการทำงานที่ปลอดภัยสุขภาพและคุณภาพชีวิตที่ดี</p>	<p>ร้อยละ ๑๐๐ ของสถานประกอบการกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่เข้าร่วมดำเนินการตามโครงการ</p> <p>ร้อยละ ๘๐ ของพนักงานได้รับความพึงพอใจต่อผลการดำเนินงานของสถานประกอบการที่ตนเองทำงาน</p> <p>ร้อยละ ๑๐๐ ของสถานประกอบการมีคู่มือในการปฏิบัติงานด้านงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน</p> <p>มีคู่มือการปฏิบัติงานด้านความปลอดภัยในการทำงานของสำนักงานเขต</p>	<p>สถานประกอบการ จำนวน ๒๒ แห่ง</p> <p>แบบสอบถามความพึงพอใจ</p> <p>สถานประกอบการปฏิบัติตามคู่มือการปฏิบัติงานด้านอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน</p> <p>การประชุมจัดทำคู่มือในการปฏิบัติงานด้านงานอาชีพอนามัยและความปลอดภัยในการทำงาน</p>

วัตถุประสงค์/เป้าหมาย	ตัวชี้วัด	เครื่องมือ
<p>ระดับผลลัพธ์ (Outcome)</p> <p>๑. มีแผนการตรวจวัดความเข้มของแสงในสถานประกอบการกิจการที่เป็นอันตรายต่อสุขภาพประเภทการเย็บผ้าโดยใช้เครื่องจักรที่มีขนาดใหญ่ (เครื่องจักร ๕๐ แรงม้า และ/หรือมีพนักงาน ๕๐ คนขึ้นไป) ทั้งหมด ๒๒ แห่ง และได้รับการตรวจสอบแนะนำสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านระดับความเข้มของแสงสว่างโดยใช้เครื่องมือทางวิทยาศาสตร์ (เครื่องตรวจวัดระดับความเข้มของแสง) ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของกฎหมาย</p> <p>๒. ปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการลดลง</p>	<p>ร้อยละ ๑๐๐ ของสถานประกอบการกิจการเย็บผ้าขนาดใหญ่ เครื่องจักรเกิน ๕๐ แรงม้า และ/หรือ พนักงานเกิน ๕๐ คน ในพื้นที่เขตภาษีเจริญ จำนวนทั้งสิ้น ๒๒ แห่งได้รับการตรวจสอบแนะนำสภาพแวดล้อมในการทำงานด้านความเข้มของแสงสว่างให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>ร้อยละ ๘๐ ของปัญหาด้านสิ่งแวดล้อมลดลง</p>	<p>แบบฟอร์มการตรวจแนะนำและผลการตรวจวัดด้วยเครื่องตรวจวัดระดับความเข้มของแสง ให้อยู่ในเกณฑ์มาตรฐานตามที่กฎหมายกำหนด</p> <p>สถิติเปรียบเทียบก่อน-หลังดำเนินการ</p>

๙. ข้อเสนอแนะ

การดำเนินการตรวจวัดระดับความเข้มของแสงสว่างในสถานประกอบการกิจการเย็บผ้า ซึ่งหากผลการดำเนินงานเกิดผลสัมฤทธิ์ เราสามารถใช้เป็นแนวทางในการเข้าไปดำเนินการในทำนองเดียวกันนี้กับสถานประกอบการอื่นๆที่ยังคงมีปัญหาทางด้านมลพิษ เช่น เสียงดัง ฝุ่นละออง เป็นต้น เพื่อให้คนงานมีสุขภาพอนามัยและคุณภาพชีวิตที่ดี มีความปลอดภัยในการทำงาน และยังเป็นการส่งเสริมให้สถานประกอบการเกิดความตระหนักในด้านการทำงานที่ปลอดภัยของพนักงานและส่งเสริมสภาพแวดล้อมในการทำงานให้อยู่ในสภาพที่ดี มีความเหมาะสม ปลอดภัย